

WAT GEBEURT ER NA DE OVERBRENGING VAN PATER PIO'S LICHAAM?

Door fr: Francesco D. Colacelli

Opnieuw is er een "betekenisvolle dag" voorbijgegaan. Een dag die nu kan worden toevertrouwd aan de geschiedenisboeken over Pater Pio. De "spotlights" zijn uitgedraaid, de camera's van de grote Italiaanse radio- en televisiezenders zijn op zoek gegaan naar andere primeurs en de dagelijkse nieuwsbladen en tijdschriften komen nu met andere verhalen.

Maar wat gebeurt er nu in San Giovanni Rotondo, nu het lichaam van Pater Pio is overgebracht van het heiligdom van O.L. Vrouwe van Genade naar de crypte in de nieuwe kerk, die aan hem is toegewijd en zijn naam draagt?

Welnu, Pater Pio zet zoals voorheen zijn zending voort van voorspreker ten gunste van de geestelijke gezondheid van de mensheid, die almaar zwakker wordt als gevolg van de zonde. Hij blijft zijn geestelijke kinderen uitnodigen om naar hem toe te komen, een oproep die hij achterliet als een soort laatste testament, toen zij hem kort voor zijn dood vroegen, wat zij moesten doen als hij er niet meer zou zijn. Hij antwoordde: "Ik zal hier bij jullie zijn, zelfs meer dan voorheen. Kom naar mijn graftombe. Tot nu toe moest je wachten om mij te spreken te krijgen. Na mijn heengaan zal ik het zijn die op jullie wacht. Kom naar mijn graftombe en je zult meer ontvangen dan voorheen."

Hij nodigt ons dus uit om naar een nieuwe crypte te komen, waarvan de schoonheid ons aantrekt, verrukt en tot bekering brengt. Vanaf het moment, dat zijn lichaam werd overgebracht

naar de nieuwe crypte op de avond van de 19^e april 2009 werd deze een bron van aantrekkingskracht voor al de vereerders van Pater Pio. Zij blijven naar hem toe komen zoals vroeger en misschien nog wel makkelijker dan toen. Nu kunnen zij nog dichter bij hem komen en de sarcofaag waarin zijn lichaam rust, aanraken.

Deze grotere toegankelijkheid is overigens niet de belangrijkste reden waarom de Kapucijner Minderbroeders, in volledige overeenstemming met de Aartsbischop, besloten om zijn lichaam naar de nieuwe kerk over te brengen, vooral niet omdat zij wisten dat dit de gevoelens van mensen, die gehecht waren geraakt aan de oude crypte, zou kunnen kwetsen.

Voor ons is Pater Pio veel meer dan alleen maar de wonderdoener en voorspreker. De stigmata en de andere bovennatuurlijke charisma's, waarmee de Heer hem begiftigd had, zijn voor ons belangrijk voor zover zij zijn woorden en het voorbeeld van zijn leven nog meer kracht bijzetten. Maar wat voor ons echt van belang is, is de boodschap die onze heilige medebroeder ons en iedereen naliet, een boodschap die de zending die hij van Christus had ontvangen, volledig weerspiegelt: "Heilig jezelf en heilig anderen."

"Dit was altijd zijn eerste zorg en verlangen als priester en geestelijke vader: dat de mens tot God zou terugkeren, Zijn barmhartigheid zou ervaren en dan, geestelijk vernieuwd, opnieuw de schoonheid en de vreugde zou

ontdekken van het Christen-zijn, van het leven in gemeenschap met Jezus, het tot Zijn Kerk behoren en het in praktijk brengen van het Evangelie." Dit zei de Heilige Vader tijdens zijn pastorale bezoek aan San Giovanni Rotondo en onze Aartsbischop herinnerde ons eraan in de bovenkerk van de Heilige Pio van Pietrelcina, toen de sarcofaag daar aankwam vanuit de oude crypte. Na een leven te hebben doorgebracht van zichzelf te heiligen in navolging van het Evangelie, wilde Pater Pio doorgaan met de heiliging van anderen en hij nodigt eenieder die de Gargano beklimt uit, om zijn ogen van hem af te wenden naar Christus toe en Zijn Evangelie, hetgeen zo prachtig in beeld is gebracht in de mozaïeken van Fr. Marko Ivan Rupnik.

Alles gaat voorbij, alleen Christus blijft, alsook het voorbeeld van hen die Zijn getuigen zijn gedurende hun leven en na hun dood. Sta mij toe om u aan het einde van deze overweging een persoonlijke noot toe te vertrouwen. Op 22 april jl. hebben mijn medebroeders mij gekozen tot hun Provinciaal. In het volle bewustzijn van mijn menselijke beperkingen heb ik aanvaard, wat mij toescheen als Gods wil. Sta mij toe dat ik u vanwege de sympathie en genegenheid die er in de zeven jaar die ik met u, dierbare lezers, heb gedeeld in de verzorging van dit tijdschrift, vraag om uw gebeden, opdat de Heer mij moge verlichten en leiden in mijn nieuwe dienst, tot nut van de zielen, de medebroeders en de hele Kapucijner Provincie. ■